

langvarig og indgaaende Undersøgelse af hele det økonomiske Spørgsmaal, af, hvorvidt 8 Timers Arbejdsdagen medfører en Fordyrelse af Produktionen. Det Udvalg, som har stillet det Forslag, der nu er gennemført, udtaler f. Eks., at Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen i den franske Handelsmarine kostede i 1922 150 Millioner Francs og medførte blandt andet saa øgede Omkostninger, at det var ganske umuligt for den franske Handelsmarine at deltage i Konkurrencen udadtil. Derfor har Forholdene ganske simpelt tvunget dem til ved en ny Lov at ophæve Bestemmelsen om 8 Timers Arbejdsdagen. Der er jo heller slet ingen Tvivl om — saaledes er det rent praktisk —, at der kan være Omraader, hvor en stædig Fastholden af 8 Timers Arbejdsdagen direkte fremavler Arbejdsløshed, netop derved, at den gør en Konkurrence udadtil umulig, idet den fordyrer Produktionen eller hindrer, at Produktionen overhovedet kommer i Gang. Jeg tror ikke, man kommer udenom det Spørgsmaal herhjemme i Danmark lige saa lidt som i Udlandet, at det slaar ikke til, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning stod op og sagde i Gaar, at man kan være ganske sikker paa, at 8 Timers Arbejdsdagen skal blive opretholdt læn- gere, end den nuværende Landbrugsmis- ter kan opretholdes som Minister. (*Stemmer: Hør!*) . . . Jeg bliver aldrig saa overmaade stærkt imponeret af den Slags Profetier; jeg har nemlig før set, at selv store Profeter har spaaet forkert. Jeg tror, at overfor det nævnte Spørgsmaal bliver man nødt til en Gang ogsaa herhjemme at gaa til en saglig Undersøgelse af, om vi økonomisk er saadan stillede, at vi har Raad til at bevare 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg indrømmer, at i de sundhedsfarlige og ensidige mekaniske Virksomheder kan det være paa sin Plads; men jeg er paa den anden Side klar over, at vi har en Mængde Erhvervsvirksomheder, som aldeles ikke under de nuværende Forhold har Raad til at opretholde 8 Timers Arbejdsdagen.

Derfor tror jeg, at det bliver meget vanskeligt paa sagligt Grundlag at paavise, hvor Socialdemokratiet som Parti egentlig har hjulpet med til at afskaffe eller formindske Arbejdsløsheden. Hvordan er f. Eks. Partiets Stilling overfor Spørgs- maalet om Nødhjælpsarbejder? Vi har fra

Lovgivningsmagten nu liggende et Tilbud om Tilskud som Hjælp til paa ekstraordi- nær Maade at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse. Og nu ved enhver, at skønt det Tilbud ligger og har ligget nu godt og vel et Aar, er det alligevel ikke blevet brugt i en Grad, der er værd at nævne. Det er dog mærkeligt, at naar Lovgivningsmagten giver et saadant Tilbud udadtil, og man stadig staar med en uhyg- gelig stor Arbejdsløshed, ingen kommer og melder sig til det Nødarbejde, som paa mange Steder er forsøgt ført igennem uden Resultat. Se f. Eks. ogsaa paa Forholdetovre i Odense, et Forhold, som ikke drejer sig om Nødarbejde, men om ekstraordinært Arbejde, der er iværksat med Tilslutning og Godkendelse fra alle Partier og fra Arbejdsløshedskasserne derovre, ogsaa hvad angaar Arbejdstid og Arbejdspris. Det nævnte Arbejde blev jo paabegyndt under en saadan Form, at det kun skulde være Familieforsørgere, der skulde have Adgang til det, og det var givet en saadan Ud- strækning, at der var Plads til samtlige arbejdsløse Familieforsørgere, der ikke kunde komme ind under den ekstraordi- nære Understøttelse. Og hvad blev Re- sultatet? Det blev det tarvelige, kan man godt sige, det beklagelige, det sørgelige, at kun Halvdelen af disse arbejdsløse meldte sig, endskønt det var Priser og Forhold, der var anerkendt fra alle Partiers Side. Naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, man kan blive ved med at stille Krav og rette Kritikken og Ankerne mod Lovgivnings- magten. Jeg tror nemlig, man skal rette Kritikken udad, paa et helt andet Punkt end overfor Lovgivningsmagten.

Jeg skal kun tilføje nogle faa Be- mærkninger angaaende selve den stillede Dagsorden. Man kan jo sige, at det er en meget behersket Form, der er brugt, naar det ærede Medlem Hr. Stauning foreslaar, at nu skal dette høje Ting udtale Ønsket om, at det og det skal gøres. Nu skal altsaa de arbejdsløse have den Fornøjelse i Morgen at læse i „Social-Demokraten“, at man oppe i dette høje Ting har udtalt nogle kønne Ønsker om noget, der skal gøres en Gang i Fremtiden. Jeg tror egentlig ikke, man kan sige, at det skal give ret meget Brød i Vinter til de arbejds- løse, og man maa egentlig i saa Henseende